2025/2096

6.11.2025

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΜΕΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΕΟΧ αριθ. 176/2025

της 11ης Ιουλίου 2025

για την τροποποίηση του παραρτήματος IV (Ενέργεια) της συμφωνίας για τον ΕΟΧ [2025/2096]

Η ΜΕΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΕΟΧ,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (στο εξής: συμφωνία για τον ΕΟΧ), και ιδίως το άρθρο 98,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/759 της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2021, για την τροποποίηση του παραρτήματος VII της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά μεθοδολογία για τον υπολογισμό της ποσότητας ανανεώσιμης ενέργειας που χρησιμοποιείται για ψύξη και τηλεψύξη [1] πρέπει να ενσωματωθεί στη συμφωνία για τον ΕΟΧ.

(2) Η οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές [2], όπως διορθώθηκε με την ΕΕ L 311 της 25.9.2020, σ. 11 και την ΕΕ L 41 της 22.2.2022, σ. 37, πρέπει να ενσωματωθεί στη συμφωνία για τον ΕΟΧ.

(3) Η οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 καταργεί την οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [3], η οποία έχει ενσωματωθεί στη συμφωνία για τον ΕΟΧ και πρέπει, συνεπώς, να διαγραφεί από τη συμφωνία για τον ΕΟΧ.

(4) Τα κράτη της ΕΖΕΣ δεν περιλαμβάνονται στον δεσμευτικό συνολικό στόχο της Ένωσης για το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030. Το άρθρο 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 θα πρέπει να εφαρμόζεται στα κράτη της ΕΖΕΣ, με εξαίρεση τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφοι 1, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας. Αντ' αυτού, τα κράτη της ΕΖΕΣ θα πρέπει να καθορίσουν ενδεικτικούς εθνικούς στόχους ανανεώσιμης ενέργειας για το 2030 και, κατά συνέπεια, δεν εφαρμόζουν το άρθρο 8 σχετικά με την πλατφόρμα της Ένωσης για την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και τις στατιστικές μεταβιβάσεις. Αυτό δεν αποκλείει τη δυνατότητα μελλοντικών διαπραγματεύσεων μεταξύ των κρατών της ΕΖΕΣ και της Ένωσης όσον αφορά τη συνεργασία πάνω στους στόχους σχετικά με την ανανεώσιμη ενέργεια μετά το 2030.

(5) Τα κράτη της ΕΖΕΣ μπορούν να εφαρμόζουν καθεστώτα στήριξης σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 με σκοπό την επίτευξη ή την υπέρβαση των οικείων ενδεικτικών εθνικών στόχων ανανεώσιμης ενέργειας.

(6) Το άρθρο 7 παράγραφος 5 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 προβλέπει εξαιρέσεις για την Κύπρο και τη Μάλτα με τη μορφή ελάχιστου ορίου όσον αφορά τον υπολογισμό της ακαθάριστης τελικής κατανάλωσης ενέργειας, σε σχέση με την ποσότητα ενέργειας που καταναλώνεται στις αεροπορικές μεταφορές. Η Ισλανδία είναι απομακρυσμένο νησί με μεγάλες αποστάσεις από τις γειτονικές χώρες. Το ίδιο ελάχιστο όριο με την Κύπρο και τη Μάλτα θα πρέπει να ισχύει και για την Ισλανδία, υπό το πρίσμα αυτής της ιδιαίτερης γεωγραφικής κατάστασης.

(7) Στις περιπτώσεις που η Νορβηγία έχει υποχρέωση διαβούλευσης με τον λαό των Σάμι, είναι αναγκαίο να διασφαλιστεί ότι οι χρονικές περίοδοι για τη διαδικασία αδειοδότησης που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφοι 4, 5 και 6 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 μπορούν να παραταθούν κατά ένα έτος.

(8) Η Νορβηγία και η Ισλανδία έχουν υψηλά μερίδια ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Η Νορβηγία χρησιμοποιεί κυρίως ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές για θέρμανση, ενώ η Ισλανδία καλύπτει μεγάλο μέρος της ζήτησής της για θέρμανση από ανανεώσιμες πηγές γεωθερμικής ενέργειας· όπου δεν διατίθενται γεωθερμικές πηγές, χρησιμοποιεί ηλεκτρική ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να προσαρμοστούν οι μέθοδοι υπολογισμού σχετικά με την ενσωμάτωση της θέρμανσης και της ψύξης στην οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 όσον αφορά τα κράτη της ΕΖΕΣ.

[1] ΕΕ L 139 της 18.5.2022, σ. 1.
[2] ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82.
[3] ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 16.

(9) Δεδομένης της περιφερειακής ένωσης του Λιχτενστάιν με την Ελβετία, στο πλαίσιο της οποίας τα καύσιμα ρυθμίζονται από τις ελβετικές αρχές και παρέχονται από ελβετικούς φορείς, και επειδή αυτό αποτελεί τη μοναδική πηγή εφοδιασμού με καύσιμα μεταφορών στο Λιχτενστάιν, κρίνεται σκόπιμη η προσωρινή παρέκκλιση από τα άρθρα 25-31 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 που προβλέπουν κανόνες αειφορίας για την ανανεώσιμη ενέργεια στον τομέα των μεταφορών και κανόνες βιωσιμότητας για τα ανανεώσιμα καύσιμα. Το Λιχτενστάιν ακολουθεί το σύστημα της Ελβετίας για την αύξηση των βιοκαυσίμων που βασίζεται σε μηχανισμό αντιστάθμισης του CO_2, ο οποίος είναι συγκρίσιμος σε επίπεδο φιλοδοξίας με τα αποτελέσματα υποκατάστασης και εξοικονόμησης των στόχων για τα βιοκαύσιμα. Οι εκπομπές CO_2 από καύσιμα για οχήματα εσωτερικής καύσης θα πρέπει να αντισταθμιστούν από εγχώρια μέτρα και μέτρα στο εξωτερικό. Το άρθρο 37 του διατάγματος (LR 814.065.1) του Λιχτενστάιν περί CO_2 και τα άρθρα 9 και 10 του νόμου (LR 814.065) περί CO_2 ορίζουν ότι από το 2024 το 23 % των εκπομπών CO_2 πρέπει να αντισταθμιστεί. Η εν λόγω παρέκκλιση θα πρέπει να εφαρμόζεται για την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 όπως ίσχυε πριν τροποποιηθεί με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Οκτωβρίου 2023 ([4]). Η εν λόγω παρέκκλιση είναι αυστηρά περιορισμένη χρονικά και εφαρμόζεται μόνον έως ότου επιτευχθεί συμφωνία σχετικά με την ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413, στη συμφωνία για τον ΕΟΧ. Θα πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει επιτευχθεί συμφωνία μόλις ενσωματωθεί στη συμφωνία για τον ΕΟΧ η οδηγία (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413.

(10) Το Λιχτενστάιν έχει εξαιρεθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1099/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για τις στατιστικές ενέργειας ([5]), δεδομένου ότι δεν είναι σε θέση να παράσχει αρχικά στοιχεία σχετικά με την «κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας» ή την «κατανάλωση τελικής ενέργειας». Το Λιχτενστάιν μπορεί να αναδιαμορφώσει τα εθνικά στατιστικά δεδομένα στα δεδομένα για την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας και την κατανάλωση τελικής ενέργειας, όπου αυτό απαιτείται βάσει της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001.

(11) Το παράρτημα IV της συμφωνίας για τον ΕΟΧ θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το κείμενο του σημείου 41 (οδηγία 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου) του παραρτήματος IV της συμφωνίας για τον ΕΟΧ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«**32018 L 2001**: Οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 82), όπως διορθώθηκε με την ΕΕ L 311 της 25.9.2020, σ. 11 και την ΕΕ L 41 της 22.2.2022, σ. 37, όπως τροποποιήθηκε με τον:

— **32022 R 0759**: Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2022/759 της Επιτροπής της 14ης Δεκεμβρίου 2021 (ΕΕ L 139 της 18.5.2022, σ. 1).

Οι αποφάσεις σχετικά με την αναγνώριση εθελοντικών συστημάτων για την απόδειξη της συμμόρφωσης με τα κριτήρια αειφορίας στο πλαίσιο των οδηγιών 98/70/ΕΚ και (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου αναφέρονται στο κεφάλαιο XVII του παραρτήματος II.

Για τους σκοπούς της παρούσας συμφωνίας, οι διατάξεις της οδηγίας προσαρμόζονται ως εξής:

α) Το άρθρο 3 παράγραφοι 1, 5 και 6 και άρθρο 5 παράγραφοι 4, 5 και 8 δεν εφαρμόζονται στα κράτη της ΕΖΕΣ.

β) Στο άρθρο 3:

i) στην παράγραφο 2, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Κάθε κράτος της ΕΖΕΣ καθορίζει ενδεικτικό εθνικό στόχο σχετικά με την ανανεώσιμη ενέργεια εκφραζόμενο ως μερίδιο της ανανεώσιμη ενέργειας στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας το 2030, στο πλαίσιο του αντίστοιχου ενοποιημένου εθνικού σχεδίου του για την ενέργεια και το κλίμα σύμφωνα με τα άρθρα 3 έως 5 και 9 έως 14 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Κατά την εκπόνηση των προσχεδίων των ενοποιημένων εθνικών σχεδίων τους, τα κράτη της ΕΖΕΣ μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους τον τύπο του παραρτήματος II του εν λόγω κανονισμού."·

([4]) ΕΕ L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.
([5]) ΕΕ L 304 της 14.11.2008, σ. 1.

ii) στην παράγραφο 4, προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο:

"Από την 1η Ιανουαρίου 2026 το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας κάθε κράτους της ΕΖΕΣ δεν θα πρέπει να είναι μικρότερο από το βασικό μερίδιο αναφοράς που προβλέπεται στην τρίτη στήλη του πίνακα στο παράρτημα Ι μέρος Α. Τα κράτη της ΕΖΕΣ λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση με αυτό το βασικό μερίδιο αναφοράς.".

γ) Στο άρθρο 4:

i) στην παράγραφο 1, προστίθεται η ακόλουθη περίοδος:

"Προκειμένου τα κράτη της ΕΖΕΣ να επιτύχουν ή να υπερβούν τους οικείους ενδεικτικούς εθνικούς στόχους τους για την ανανεώσιμη ενέργεια που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη της ΕΖΕΣ μπορούν να εφαρμόζουν καθεστώτα στήριξης."·

ii) στην παράγραφο 3, η φράση "του εφαρμοστέου ενωσιακού δικαίου για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας" αντικαθίσταται από τη φράση "της νομοθεσίας για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας η οποία εφαρμόζεται δυνάμει της συμφωνίας για τον ΕΟΧ".

δ) Στο άρθρο 5 παράγραφος 2, η φράση "ενωσιακού δικαίου για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας" αντικαθίσταται από τη φράση "νομοθεσία για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας η οποία εφαρμόζεται δυνάμει της συμφωνίας για τον ΕΟΧ".

ε) Στο άρθρο 4 παράγραφος 9, άρθρο 6 παράγραφος 1, άρθρο 21 παράγραφος 7 και άρθρο 22 παράγραφος 7 η φράση "άρθρων 107 και 108 της ΣΛΕΕ" αντικαθίσταται από τη φράση "άρθρων 61 και 62 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ".

στ) Στο άρθρο 7 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο, μετά τη λέξη "Κύπρος" παρεμβάλλεται η λέξη "Ισλανδία".

ζ) Στο άρθρο 16 παράγραφος 4 και 5, μετά τη φράση "εξαιρετικές περιστάσεις" παρεμβάλλεται η φράση "ή όταν η Νορβηγία έχει υποχρέωση διαβούλευσης με τον λαό των Σάμι".

η) Στο άρθρο 16 παράγραφος 6, μετά τη λέξη "εγκατάστασης" παρεμβάλλεται η φράση "ή όταν η Νορβηγία έχει υποχρέωση διαβούλευσης με τον λαό των Σάμι".

θ) Στο άρθρο 19 παράγραφος 11 προστίθενται τα ακόλουθα εδάφια:

"Τα κράτη της ΕΖΕΣ δεν αναγνωρίζουν την εγγύηση προέλευσης που εκδίδει τρίτη χώρα, εκτός εάν η Ένωση έχει συνάψει συμφωνία με την εν λόγω χώρα για την αμοιβαία αναγνώριση των εγγυήσεων προέλευσης που εκδίδονται στην Ένωση και των συμβατών συστημάτων εγγυήσεων προέλευσης που εφαρμόζονται στην εν λόγω τρίτη χώρα, και τα κράτη της ΕΖΕΣ έχουν συνάψει ουσιαστικά ισοδύναμη συμφωνία με την εν λόγω τρίτη χώρα, και μόνο σε περίπτωση άμεσης εισαγωγής ή εξαγωγής ενέργειας.

Τα κράτη της ΕΖΕΣ καταβάλλουν προσπάθειες σύναψης των συμφωνιών που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο."

ι) Στο άρθρο 19 παράγραφος 12 και άρθρο 36 παράγραφος 3, η φράση "ενωσιακό δίκαιο" αντικαθίσταται από τη φράση "συμφωνία για τον ΕΟΧ".

ια) Στο άρθρο 20 παράγραφος 3, η φράση "ή, όσον αφορά τα κράτη της ΕΖΕΣ, τον αντίστοιχο ενδεικτικό εθνικό στόχο τους σχετικά με την ανανεώσιμη ενέργεια που καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2" παρεμβάλλεται μετά τη φράση "ενωσιακού στόχου που ορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας".

ιβ) Στο άρθρο 23 παράγραφος 1, η φράση "και υπολογιζόμενο σύμφωνα με τη μεθοδολογία του άρθρου 7, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου" δεν εφαρμόζεται στα κράτη της ΕΖΕΣ.

ιγ) Στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο β), μετά τη φράση "τη μέση ετήσια αύξηση" παρεμβάλλεται η φράση "ή, όσον αφορά τα κράτη της ΕΖΕΣ, όταν το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, συμπεριλαμβανομένης της ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, που χρησιμοποιείται στον τομέα της θέρμανσης και της ψύξης υπερβαίνει το 60 %, μπορεί να θεωρηθεί ότι το εν λόγω μερίδιο πληροί τη μέση ετήσια αύξηση".

ιδ) Στο άρθρο 29 παράγραφος 1 στοιχείο α), η φράση "για τη συνεισφορά στον στόχο της Ένωσης του άρθρου 3 παράγραφος 1 και" δεν εφαρμόζεται στα κράτη της ΕΖΕΣ.

ιε) Τα άρθρα 25 έως 31 δεν εφαρμόζονται στο Λιχτενστάιν μέχρι την ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2023/2413, στη συμφωνία για τον ΕΟΧ.

ιστ) Στον πίνακα του σημείου Α του παραρτήματος Ι προστίθενται τα ακόλουθα:
“

	Μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας το 2005 (S_{2005})	Στόχος για το μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας το 2020 (S_{2020})
Ισλανδία	55,0 %	64 %
Νορβηγία	58,2 %	67,5 %
Λιχτενστάιν	7 %	24 %

”

ιζ) Στο παράρτημα IV παράγραφος 6 στοιχεία β), γ) και δ), η φράση “της εθνικής και της ενωσιακής νομοθεσίας” αντικαθίσταται από τη φράση “του εφαρμοστέου εθνικού δικαίου και της εφαρμοστέας νομοθεσίας δυνάμει της συμφωνίας για τον ΕΟΧ”.»

Άρθρο 2

Τα κείμενα του κατ’ εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2022/759 και της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, όπως διορθώθηκε με την ΕΕ L 311 της 25.9.2020, σ. 11 και την ΕΕ L 41 της 22.2.2022, σ. 37, στην ισλανδική και τη νορβηγική γλώσσα, τα οποία δημοσιεύονται στο συμπλήρωμα για τον ΕΟΧ της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, είναι αυθεντικά.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει στις 12 Ιουλίου 2025, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν πραγματοποιηθεί όλες οι κοινοποιήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 103 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ (*).

Άρθρο 4

Η παρούσα απόφαση δημοσιεύεται στο τμήμα για τον ΕΟΧ και στο συμπλήρωμα για τον ΕΟΧ της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Βρυξέλλες, 11 Ιουλίου 2025.

Για τη Μεικτή Επιτροπή του ΕΟΧ
Ο Πρόεδρος
Kristján Andri STEFÁNSSON

(*) Έχουν αναφερθεί συνταγματικές απαιτήσεις.

Δήλωση των κρατών της ΕΖΕΣ

στην απόφαση αριθ. 176/2025 που ενσωματώνει την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στη συμφωνία

Η ενσωμάτωση της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου στη συμφωνία για τον ΕΟΧ επεκτείνει το κοινό κανονιστικό πλαίσιο για την προώθηση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στα κράτη της ΕΖΕΣ. Τα κράτη της ΕΖΕΣ δεν περιλαμβάνονται στον πρωταρχικό στόχο της ΕΕ για την ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές. Ωστόσο, τα κράτη της ΕΖΕΣ έχουν θέσει τους ακόλουθους ενδεικτικούς εθνικούς στόχους για ανανεώσιμη ενέργεια:

— Η Ισλανδία έχει θέσει ενδεικτικό εθνικό στόχο σχετικά με την ανανεώσιμη ενέργεια, εκφραζόμενο ως μερίδιο ανανεώσιμης ενέργειας που αντιστοιχεί στο 80 % της ακαθάριστης τελικής κατανάλωσης ενέργειας το 2030. Ο εθνικός στόχος της Ισλανδίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας βασίζεται στην ανάλυση και τις προβλέψεις της Ισλανδικής Υπηρεσίας Περιβάλλοντος και Ενέργειας (UOS) με ορίζοντα το 2030. Οι τομείς της ηλεκτρικής ενέργειας και της θέρμανσης στην Ισλανδία βασίζονται σε 100 % ανανεώσιμες πηγές υδροηλεκτρικής και γεωθερμικής ενέργειας. Ο ενδεικτικός στόχος της Ισλανδίας για την ανανεώσιμη ενέργεια για το 2030 είναι δεκαέξι ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερος από τον εθνικό στόχο για το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας το 2020.

— Στις 6 Νοεμβρίου 2020 το Κοινοβούλιο του Λιχτενστάιν (Landtag) ενέκρινε την ενεργειακή στρατηγική του για το 2030, καθορίζοντας εθνικό στόχο 30 % για το μερίδιο της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Ο στόχος αυτός επιδιώκεται ως εξής: Περίπου το 17 % από εγχώριες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (κυρίως φωτοβολταϊκά και, όπου είναι δυνατόν, αιολική ενέργεια και, σε μικρότερη κλίμακα, βιομάζα) και περίπου το 13 % από εισαγόμενες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (ηλεκτροκαύσιμα, ανανεώσιμο υδρογόνο). Η υποβολή εκθέσεων σχετικά με την επίτευξη των στόχων πραγματοποιείται σε ετήσια βάση (στο πλαίσιο έκθεσης παρακολούθησης υπόψη του Κοινοβουλίου του Λιχτενστάιν).

— Η Νορβηγία έχει θέσει ενδεικτικό εθνικό στόχο σχετικά με την ανανεώσιμη ενέργεια, εκφραζόμενο ως μερίδιο ανανεώσιμης ενέργειας που αντιστοιχεί στο 77,5 % της ακαθάριστης τελικής κατανάλωσης ενέργειας το 2030. Ο εθνικός στόχος της Νορβηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας βασίζεται στην ανάλυση και τις προβλέψεις του νορβηγικού οργανισμού ενέργειας (NVE) για το 2030, καθώς και σε εσωτερικές αξιολογήσεις που πραγματοποιήθηκαν από το νορβηγικό Υπουργείο Ενέργειας. Το σημείο εκκίνησης της Νορβηγίας είναι πολύ υψηλό, καθώς η Νορβηγία υπήρξε πρωτοπόρος στον τομέα της ανανεώσιμης ενέργειας. Ταυτόχρονα, αυτό σημαίνει ότι χρησιμοποιούνται ήδη τα πλέον οικονομικώς αποδοτικά και εύκολα διαθέσιμα μέτρα. Ο ενδεικτικός στόχος της Νορβηγίας για το 2030 όσον αφορά την ανανεώσιμη ενέργεια είναι δέκα ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερος από τον εθνικό στόχο για το μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στην ακαθάριστη τελική κατανάλωση ενέργειας που αντιστοιχεί στο 67,5 % το 2020.